

PRZYPAJAĆ (3) *vb impf*

W formach odmiennych i part pierwsze a pochylone.

praes 1 sg przypajám (2). ◊ [3 sg przypajã.] ◊ part praes act przypajając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Przymocowywać do czegoś, spajać; łączyć z czymś; adglutinare, annectere* *Mącz* (2) : Adnecto vel Annecto, Przypayam/ przyciągam/ przywięzuyę/ prziftofuyę yedno ku drugiemu. *Mącz* 244b, 147a.

[przypajać co: Choćiać wodá sámá z siebie iest rzecz ślifka y rozplywáiącza/ wízakoż pokarm w członki przywiedziony tám záltánawia y przypaia *Cresc* 1571 72.]

[Przen [kogo do czego]: ále Ewángelia thák nas do náfzego klinotu kámienia niebieskiego przypaia/ że nikt áni mocy piekielne nie może nas od niego odstrychnąć *GilPos* 284 (*Linde*).]

2. *Przylączyć do siebie; przen* (1) :

a) O Chrystusie jako głowie i wiernych jako pozostałych członkach organizmu [czego] (1) :

Zwrot: »do siebie przypajać« (1): *NiemObr* 46 *cf Szereg*.

Szereg: »przypajać i wszczepiać« (1): On [*Bóg*] bowiem będąc tym który nápełnia wízytko we wízytkich ciáálá zupełnego śwego duchownego dopełniáiąc wízytkich członkow swoich/ do siebie iáko do głowy/ przypaiáiąc y wízczepiáiąc w się *NiemObr* 46.

b) [O boskiej i ludzkiej naturze Chrystusa [kogo]:

W połączeniu szeregowym: Bo ten iest prawy Boży fyn [...] który gdy to święte [*tj. świętość*] przyjmuie/ á sobie fyná człowieczego [*tj. naturę ludzką*] przypaia/ y onego ku sobie porywa á przewodzi/ [...] ztowarzystone dziála/ y fynem iy bożym czyni *BudArt* S4.

Zwrot: »sobie przypajać«: *BudArt* S4 *cf W połączeniu szeregowym.*]

Formacje współrdzenne cf SPAJAĆ.